Citation No. [2023] 4 എസ് സി ആർ 547

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധ്യകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

Citation No. [2023] 4 എസ് സി ആർ 547

പി. വി. നിധിഷും മറ്റുള്ളവരും

V.

കേരള സംസ്ഥാന വഖഫ് ബോർഡും മറ്റുള്ളവരും

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2023 ലെ 309)

2023 ഏപ്രിൽ 28

[ജസ്റ്റിസ് എസ്. രവീന്ദ്ര ഭട്ട് , ജസ്റ്റിസ് ദീപങ്കർ ദത്ത]

1995 ലെ വഖഫ് നിയമം - 2013-ലെ ഭേദഗതിയിലൂടെ 52 എ ആം വകുപ്പ് ചേർത്തത്-ശിക്ഷയ്ക്കുള്ള നിയമം - മുൻകാല പ്രാബല്യമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രവർത്തനം - വിധിച്ചു :ഇല്ല- മുൻകാല പ്രവൃത്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനായി ഒരു ശിക്ഷാ നിയമത്തിന് പ്രാബല്യം നൽകുന്നത് നിയമത്തിൽ നിരോധിച്ച നടപടിയാണ്-അതിനാൽ, പണ്ട് വഖഫ് വഹകളുടെ പാട്ടം കാലഹരണപ്പെട്ടതും 2013 ലെ ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന സമയത്ത് വാടകക്കാരനോ പാട്ടക്കാരനോ ഭൌതികമായി കൈവശമുള്ളതും കുടിയൊഴിപ്പിക്കലിനായി സിവിൽ നടപടികൾ നേരിടുന്ന കേസുകളെ 52 എ ആം വകുപ്പിന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയില്ല - നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം .

1995 ലെ വഖഫ് നിയമം - 2013-ലെ ഭേദഗതിയിലൂടെ 3(ഇ ഇ) വകുപ്പ് കൂട്ടിച്ചേർത്തു- "കയ്യേറ്റക്കാരൻ"- വ്യാഖ്യാനം - ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന സമയത്ത് പരിസരം അപ്പീൽവാദികളുടെ കൈവശത്തിലായിരുന്നതും അവരെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സിവിൽ നടപടികൾ നിലവിലുള്ളതുമായിരുന്നു - അവരുടെ കുടിയായ്മ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിന് ശേഷം അപ്പീൽവാദികൾ "കയ്യേറ്റക്കാരായി" മാറുകയാണെങ്കിൽ - വിധിച്ചു:ഇല്ല - മുൻകാലങ്ങളിൽ പാട്ടക്കരാറുകളുടെയോ മറ്റ് ക്രമീകരണങ്ങളുടെയോ കാലാവധി കാലഹരണപ്പെടൽ അല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ സാധുവായ അവസാനിപ്പിക്കാൻ മൂലം , അത്തരം പാട്ടക്കാർ "കയ്യേറ്റക്കാർ" ആയിത്തീരുമെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല - ഉടമസ്ഥാവകാശം തർക്കത്തിലായ മുൻകാല കുടിയാന്മാരും കോടതിയിൽ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ നടപടികൾ നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ അവർക്ക് 3 (ഇ ഇ) ആം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള വിവരണം യോജിക്കുന്നില്ല - അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ വളരെ ഞെട്ടിക്കുന്നതാകും;റദ്ദാക്കലിന്റെ (ഉദാഹരണത്തിന്, പാട്ടത്തിന്റെ) സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള വിധിനിർണ്ണയത്തിന് മുമ്പുതന്നെ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന കുടിയാന്മാരെ വ്യവഹാരത്തിന് വിധേയരാക്കും- മുൻകാലങ്ങളിൽ അതായത്, 2013 ലെ ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് ആരംഭിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് "തുടർച്ചയായ കുറ്റകൃത്യം" അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഒരു പദം (സി ആർ പി സി 472 ആം വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു) ആകർഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പദപ്രയോഗം ഇല്ല - അല്ലാത്തപക്ഷം, അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അനുച്ഛേദം 20 (1) പ്രകാരമുള്ള അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടും, അത് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല - അപവദിക്കപ്പെട്ട വിധിന്യായം റദ്ദാക്കി-1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി ക്രമം -472,482 ആം വകുപ്പുകൾ - ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന-അനുച്ഛേദം 21

വാക്കുകളും ശൈലികളും- വഖഫ് നിയമത്തിലെ 52 എ വകുപ്പിലെ "അന്യവൽക്കരിക്കുകയോ വാങ്ങുകയോ കൈവശപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നവർ" - ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നു -വഖ്ഫ് നിയമം , 1995- 52 എ വകുപ്പ്.

Citation No. [2023] 4 എസ് സി ആർ 547

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു കൊണ്ട് കോടതി വിധിച്ചു :

1.1 1954 ലെ വഖഫ് നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ (കൃത്യമായ തീയതി വ്യക്തമല്ലെങ്കിലും തർക്കവിഷയമാകാമെങ്കിലും) വഖഫ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ അപ്പീൽവാദി കൈവശം വന്നുവെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു ഇൻറർപ്ലീഡർ വ്യവഹാരത്തിൽ, വ്യവഹാരത്തിലെ മൂന്നാം പ്രതിക്ക് വാടക നൽകാൻ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന സമയത്ത് പരിസരം അവരുടെ കൈവശത്തിലായിരുന്നു; വാസ്തവത്തിൽ, അവരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ഒരു നടപടിക്രമം ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുമ്പ് പരാജയപ്പെട്ടു. അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിന് ശേഷം മറ്റൊന്ന് ആരംഭിക്കുകയും അത് നിലവിലിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, അവരുടെ വാടക അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം, ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം അവർ "കയ്യേറ്റക്കാർ" ആയി മാറിയെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ? [പാരാ 21 562-സി - ഇ]

1.2 മുൻകാലങ്ങളിൽ പാട്ടക്കരാറുകളുടെയോ മറ്റ് ക്രമീകരണങ്ങളുടെയോ കാലഹരണപ്പെടൽ അല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ സാധുവായ അവസാനിപ്പിക്കൽ, അത്തരം പാട്ടക്കാർ "കൈയേറ്റക്കാർ" ആയിത്തീരുമെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. ഉടമസ്ഥാവകാശം തർക്കത്തിലുള്ള ഭൂതകാല കൂടിയാന്മാരും കോടതിയിൽ ഒഴിപ്പിക്കൽ നടപടികൾ നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ അവർ 3 (ഇ) വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ആ വിവരണത്തിന് അനുയോജ്യരല്ല. അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ വളരെ ഞെട്ടിക്കുന്നതാകും;റദ്ദാക്കലിന്റെ (ഉദാഹരണത്തിന്, പാട്ടത്തിന്റെ) സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള വിധിനിർണ്ണയത്തിന് മുമ്പുതന്നെ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന കൂടിയാന്മാരെ വ്യവഹാരത്തിന് വിധേയരാക്കും. മുൻകാലങ്ങളിൽ അതായത്, 2013 ലെ ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് ആരംഭിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് "ഊടർച്ചയായ കൂറ്റകൃത്യം" അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഒരു പദം (സി ആർ പി സി 472 ആം വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു) ആകർഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പദപ്രയോഗം ഇല്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഈ കോടതി അനുച്ഛേദം 20 (1) പ്രകാരം അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ നേരിട്ട് നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നത് പോലെയിരിക്കും-ഇത് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു അനന്തരഫലമാണ്. ആ വ്യവസ്ഥയുടെ ലളിതമായ വാചകം അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനത്തെ വിലക്കുന്നതും മുൻകാല പ്രവൃത്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനായി ഒരു ശിക്ഷാ നിയമത്തിന് പ്രാബല്യം നൽകുന്നത് നിയമത്തിൽ നിരോധിച്ച നടപടിയാണെന്ന് അതിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രമാണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതുമാണ്. അതിനാൽ, 52 എ വകുപ്പിന്റെ പ്രാരംഭ വാക്യമായ "ആരെങ്കിലും അന്യവൽക്കരിക്കുകയോ വാങ്ങുകയോ കൈവശപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നു" എന്ന പ്രയോഗം, മുൻകാലങ്ങളിൽ കൈവശപ്പെടുത്തിയവ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതായി വായിക്കാനോ വ്യാഖ്യാനിക്കാനോ കഴിയില്ല കാരണമിത് വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കിയപ്പോൾ തുടർന്നുള്ള കൈവശമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. പുനരവലോകന ഹർജി അനുവദിക്കുകയും വാടകക്കാരനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നത് റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്ത പ്രതിയുടെ സി. ഇ. ഒയുടെ ഉത്തരവ് കേരള ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കിയത് രേഖയാണ്. വാടകക്കാരൻ കൈയേറ്റക്കാരനാണെന്ന കണ്ടെത്തൽ ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി. മുഴുവൻ വിഷയവും വഖഫ് ട്രൈബ്യൂണൽ പുതിയ പരിഗണനയ്ക്കായി അയച്ചു. അപവദിക്കപ്പെട്ട വിധിന്യായം നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല; അത് റദ്ദാക്കുന്നു. [പാരകൾ 22-24][562-എഫ്-എച് ; 563-എ-സി , എഫ്]

റാവു ശിവ് ബഹാദൂർ സിംഗ് വേർസ്സ് വിന്ധ്യ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം **(1953) എസ്സിആർ 1188-പിന്തുടർന്നു.**

രമേഷ് ഗോവിന്ദ്രം (പരേതനായ) അനന്തരാവകാശികളിലൂടെ വേർസ്സ് സുഗ്ര ഹമയൂൺ മിർസ വഖഫ് **[2010] 10 എസ്സിആർ 945;** ടി. ബരായ് വേർസ്സ് ഹെൻറി അഹ് ഹോ **[1983] 1 എസ്സിആർ 905-ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.**

സെക്യൂരിറ്റീസ് ആൻഡ് എക്സ്ചേഞ്ച് ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യ വേർസ്സ് അജയ് അഗർവാൾ **[2010] 3 എസ്. സി. ആർ 70;** മോഹൻലാൽ വേർസ്സ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ **(2015) 6 എസ്. സി. സി 222: [2015] 5 എസ്.**

Citation No. [2023] 4 എസ് സി ആർ 547

സി. ആർ 435; കനൈയാലാൽ ചന്ദുലാൽ മോണിം വേർസ്സ് ഇന്ദുമതി ടി. പോട്ദാറും മുതൽപേർ **[1958] 1 എസ്. സി. ആർ 1394-പരാമർശിച്ചത്.**

നോർമൻ പ്രിന്റിംഗ് ബ്യൂറോ വേർസ്സ് പി. എസ്. മമ്മാൻ ഹാജി വഖഫ് ട്രസ്റ്റ് **2013 (4) കെ എൽ ടി 606-പരാമർശിച്ചത്.**

പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യവഹാരത്തിലെ നിയമങ്ങൾ

[2010] 3 എസ്. സി. ആർ 70	പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു	ഖണ്ഡിക 11
[2015] 5 എസ്. സി. ആർ 435	പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു	ഖണ്ഡിക 11
[2010] 10 എസ്. സി. ആർ 945	പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു	ഖണ്ഡിക 14
[1953] എസ്സിആർ 1188	പിന്തുടരുന്നു	ഖണ്ഡിക 18
[1983] 1 എസ്സിആർ 905	**ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു**	**ഖണ്ഡിക 19**
[1958] 1 എസ്. സി. ആർ 1394	പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു	ഖണ്ഡിക 20

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി ; ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 2023 ലെ 309.

സി. ആർ. എൽ. എം. സി. 2015 ലെ 5072. നമ്പറിൽ 03.03.2016-ലെ എറണാകുളം ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ആർ. ബസന്ത്, സീനിയർ. അഡ്വ., രാഘന്ത് ബസന്ത്, സെന്തിൽ ജഗദീശൻ, മനു കൃഷ്ണൻ, ശ്രീമതി രൂപാലി ലഖോട്ടിയ, അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അഭിഭാഷകർ.

ഹാരിസ് ബീരാൻ, മുസ്താഖ് സലീം, അസ്ഹർ അസീസ്, സയ്യിദ് മർസൂക്ക് ബാഫാകി, നിഷെ രാജൻ ഷോങ്കർ, ശ്രീമതി അനു കെ ജോയ്, അലിം അൻവർ, എതുകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അഭിഭാഷകർ

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എസ്. രവീന്ദ്ര ഭട്ട്, .

1. കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകരുടെ സമ്മതത്തോടെയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീൽ[1] ഒടുവിൽ കേട്ടത്. 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി ക്രമം (ഇവിടെ നിന്നും സി ആർ പി സി) 482 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള തങ്ങളുടെ ഹർജി കേരള ഹൈക്കോടതി[2] തള്ളിയതിൽ അപ്പീൽവാദികൾ ദുഃഖിതരാണ്. ആ നടപടികളിലൂടെ തങ്ങൾക്കെതിരെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ക്രിമിനൽ പരാതി റദ്ദാക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

I

2. ഒരു പി.എം മമ്മു ഹാജി വഖഫ് നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് വളരെക്കാലം മുമ്പ് (1916 ൽ) രണ്ട് കട മുറികൾ (മുനിസിപ്പൽ നമ്പറുകൾ VII/214 ഉം VII/215 ഉം ഇനി മുതൽ "പരിസരം") പാട്ടത്തിന് ഏറ്റെടുത്തിരുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽവാദികൾ പറയുന്നു. "നോർമൻ പ്രിന്റിംഗ് ബ്യൂറോ" (ഇനിമുതൽ "ബ്യൂറോ") അച്യുതൻ

1 ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 309/2023

2 ക്രിമിനൽ എം സി 5072/2015 ൽ 03.03.2016 തീയതിലെ

നായരുടെ ഒരു സ്ഥാപനമായിരുന്നു; അത് പരിസരത്ത് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് പി വി സാമി എന്നൊരാളെ പങ്കാളിയാക്കി ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. ഈ വർഷങ്ങളിലെല്ലാം കമ്പനി തുടരുകയും ഇന്നും തുടർന്ന് വരികയും ചെയ്യുന്നു. ജ്യോതിഷത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ജ്യോതിശാസ്ത്രപരമായ വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയ 'നോർമൻ അൽമാനാക്ക്' ബ്യൂറോ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

3. 1951 ൽ P.M. മമ്മു ഹാജി ഒരു വഖഫ് സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന് എതുകക്ഷികൾ ആരോപിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം, ട്രസ്റ്റിയെ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമപരമായ അവകാശികൾ ഒരു വ്യവഹാരം (കോഴിക്കോട് സബ് കോടതി ഒ.എസ് 130/1965) ബോധിപ്പിച്ചു. മമ്മു ഹാജിയുടെ നിയമപരമായ അവകാശികൾക്കിടയിൽ പോലും ഒരു വഖഫ് ഉണ്ടോ അതോ ട്രസ്റ്റ് ഉണ്ടോ എന്ന തർക്കം നിലനിന്നിരുന്നു. ആ വ്യവഹാരത്തിൽ, മമ്മു ഹാജി ഒരു സ്വകാര്യ ട്രസ്റ്റ് സൃഷ്ടിച്ചതായി കണ്ടെത്തുകയും നിലവിലുള്ള ട്രസ്റ്റിയെ നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു .ഇതിനിടയിൽ താമസസ്ഥലത്തിന്റെ വാടക വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും കക്ഷികൾക്കിടയിൽ 15.09.1973 ന് ഒരു വാടക വർദ്ധന കരാർ നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തതയില്ലാത്തതിനാൽ അനിശ്ചിതത്വം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട അപ്പീൽവാദികൾ 30.03.1998 ന് കോഴിക്കോട് മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ ഇന്റർപീഡർ വ്യവഹാരം ബോധിപ്പിച്ചു. ആ കേസ് ജില്ലാ ജഡ്ജിയുടെ (ഒ എസ് 147/2001) ഫയലിലേക്ക് മാറ്റുകയും , അവിടെ കോടതി കേസ് വിധിക്കുകയും മൂന്നാമത്തെ പ്രതിക്ക് വാടക നൽകാൻ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു.

4. ബോർഡിന്റെ സി. ഇ. ഒ അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കലിനായി നിരവധി നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. 2004 ൽ നടത്തിയ ആദ്യ ശ്രമത്തിൽ അപ്പീൽവാദികൾ അനധികൃത അധിനിവേശത്തിലല്ലെന്നും സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം നോട്ടീസ് നൽകിയ ശേഷം അവരെ ഒഴിപ്പിക്കാമെന്നും വഖഫ് ബോർഡിന്റെ ഉത്തരവ്[3] വന്നു. അപ്പീൽ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മാനേജർക്കെതിരെ മറ്റൊരു നടപടിക്രമം (ഒ. എസ്. 13/2006) വഖഫ് ട്രൈബ്യൂണലിൽ ബോധിപ്പിച്ചു. ഇത് വിധിച്ചു; എന്നാൽ പുനരവലോകന നടപടികളിൽ[4] വഖഫ് ട്രൈബ്യൂണലിന് അധികാരപരിധി ഇല്ലെന്നും യോഗ്യതയുള്ള സിവിൽ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ സിവിൽ നടപടികളിലൂടെ മാത്രമേ അപ്പീൽവാദികളെ പുറത്താക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും കേരള ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു.

5. പുനർനിർമ്മാണവും ഘടനാപരമായ മാറ്റങ്ങളും ചെയ്യുന്നത് തടഞ്ഞ നിരോധന ഉത്തരവിനെതിരെ ആശ്വാസം അവകാശപ്പെട്ടു കൊണ്ട് അപ്പീൽവാദികൾ സിവിൽ വ്യവഹാരം (ഒ.എസ് 22/2012) ബോധിപ്പിച്ചു ; നിരോധന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചത് ട്രസ്റ്റിന്റെ/വഖഫിന്റെ സിഇഒ ആണ് . അപ്പീൽവാദികൾ വ്യവഹാരം ബോധിപ്പിക്കുകയും ഒരു വഖഫ് ദൈവത്തിന് അനുകൂലമായി ഒരു സമർപ്പണം സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും, അതേസമയം ഒരു ട്രസ്റ്റ് ട്രസ്റ്റികളുടെ കൈകളിൽ സ്വത്ത് നിക്ഷിപ്തമാക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നും അതിനാൽ വഖഫും ട്രസ്റ്റും ഒരുമിച്ച് നിലനിൽക്കില്ലെന്നും വാദിച്ചു. പ്രാഥമിക വിഷയമെന്ന നിലയിൽ കേസ് നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് ആരോപിച്ച് അപ്പീൽവാദികൾ ഒരു അപേക്ഷ നൽകി. ട്രൈബ്യൂണൽ എതുകക്ഷി/വാദിക്ക് അനുകൂലമായി കണ്ടെത്തിയതിനെ തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദി കേരള ഹൈക്കോടതിയെ[5] സമീപിച്ചു. വ്യവഹാരം ട്രിബുണൽ മുമ്പാകെ നിലനിൽക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന് കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു[6]. എന്നിരുന്നാലും, നിർദ്ദിഷ്ട വാടക സ്വത്തുക്കൾ സംബന്ധിച്ച് (ട്രൈബ്യൂണലിന് മുന്നിൽ) നിരോധനം തേടാനുള്ള വാദിയുടെ കഴിവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിൽ, "വഖഫിന് വേണ്ടി, പ്രതിക്കെതിരെ സ്വതന്ത്രമായി പരിഗണിക്കുകയും

3 16.05.2005 തീയതിയിലെ

4 14.10.2008 ൽ തീർപ്പാക്കിയ സി ആർ പി നമ്പർ 106/2008

5 സി ആർ പി (വഖഫ്) നമ്പർ 375/2012

തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു വിഷയമാണ്" എന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു, കാരണം ഇത് സിവിൽ നടപടി ക്രമത്തിലെ 39 ആം ഉത്തരവ് , 1,2 ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരം ഒരു നടപടിയിൽ തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയാത്ത വസ്തുതയെയും നിയമത്തെയും കുറിച്ചുള്ള "വിഷമകരമായ" ചോദ്യമാണ്.

6. 1995 ലെ വഖഫ് നിയമം കേസ് നിലനിൽക്കുന്ന സമയത്ത് 01.11.2013 തീയതി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന തരത്തിൽ ഭേദഗതി ചെയ്തിരുന്നു. രണ്ട് പുതിയ വ്യവസ്ഥകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അതിലൊന്ന് "കൈയേറ്റക്കാരൻ" എന്ന നിർവചനമായിരുന്നു. [3(ഇ ഇ) വകുപ്പ്]:

"'കൈയേറ്റക്കാരൻ' എന്നാൽ നിയമത്തിന്റെ അധികാരമില്ലാതെ വഖഫ് സ്വത്ത് പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ കൈവശപ്പെടുത്തിയ പൊതു അല്ലെങ്കിൽ സ്വകാര്യ, വ്യക്തിയോ സ്ഥാപനമോ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, കൂടാതെ കാലഹരണപ്പെട്ടതോ അല്ലെങ്കിൽ മുത്താവല്ലിയോ ബോർഡോ അവസാനിപ്പിച്ച ഒരാളുടെ വാടകയോ, പാട്ടമോ ,ലൈസൻസും ഉൾപ്പെടുന്നു."

"ബോർഡ്" ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിർവചിക്കപ്പെട്ടു: [വകുപ്പ് 3 (സി)]:

"സി)" "ബോർഡ്" "എന്നാൽ 13 ആം വകുപ്പിലെ (1) ആം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം അല്ലെങ്കിൽ (2) ആം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം സ്ഥാപിതമായ ഒരു വഖഫ് ബോർഡ് എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, കൂടാതെ 106 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം സ്ഥാപിതമായ ഒരു പൊതു വഖഫ് ബോർഡും ഉൾപ്പെടും".

52 എ ആം വകുപ്പ് ,54 ആം വകുപ്പ് എന്നിവയുൾപ്പെടെ ഭേദഗതിയിലൂടെ ചേർത്ത ചില പുതിയ വ്യവസ്ഥകൾ ഇനിപ്പറയുന്നവയാണ്:

"52 എ. (1) ബോർഡിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ, വഖഫ് സ്വത്തായ ഏതെങ്കിലും ജംഗമമോ സ്ഥാവരമോ ആയ സ്വത്ത് ശാശ്വതമായോ താൽക്കാലികമായോ അന്യവൽക്കരിക്കുകയോ വാങ്ങുകയോ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കൈവശപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്ക് രണ്ട് വർഷം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കഠിന തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്:

എന്നാൽ അങ്ങനെ അന്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വഖഫ് സ്വത്ത് തൽക്കാലം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് മുൻവിധിയില്ലാതെ ബോർഡിൽ യാതൊരു നഷ്ടപരിഹാരവുമില്ലാതെ നിക്ഷിപ്തമാക്കപ്പെടും.

(2) 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ സംഹിതയിൽ എന്തും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽപ്പോലും ഈ വകുപ്പ് പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം പോലീസിന് നേരിട്ട് കോടതി തടങ്കൽ ഉത്തരവില്ലാതെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാവുന്നതും ജാമ്യമില്ലാ കുറ്റവുമാണ്.

(3) ബോർഡോ സംസ്ഥാന സർക്കാർ അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഏതെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥനോ നൽകിയ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ ഈ വകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കോടതിയും നടപടിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ല.

(4) മെട്രോപൊളിറ്റൻ മജിസ്ട്രേറ്റിനെയോ ഒന്നാം ക്ലാസിലെ ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിനെയോക്കാൾ താഴ്ന്ന ഒരു കോടതിയും ഈ വകുപ്പ് പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം വിചാരണ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ല.

---

6 05.08.2013 തീയതിലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം , നോർമൻ പ്രിന്റിങ് ബ്യൂറോ വേർസ്സ് പി എസ മാമ്മൻ ഹാജി വഖ്ഫ് ട്രസ്റ്റ് 2013(4) കെ ൽ ടി 606 എന്നും റിപ്പോർട് ചെയ്തത്

54. വഖഫ് സ്വത്തിൽ നിന്നുള്ള കയ്യേറ്റം നീക്കം ചെയ്യൽ:-(1) ഈ നിയമത്തിന് കീഴിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ഏതെങ്കിലും ഭൂമി, കെട്ടിടം, സ്ഥലം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും വഹകളുമായ വഖഫ് വഹകളിൽ കയ്യേറ്റം നടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്തെങ്കിലും പരാതി ലഭിക്കുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തമായോ ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർക്ക് തോന്നുന്ന പക്ഷം , കയ്യേറ്റത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു നോട്ടീസ് കയ്യേറ്റക്കാരന് നൽകേണ്ടതും ടി നോട്ടീസിൽ വ്യക്തമാക്കിയ തീയതിക്ക് മുമ്പ് കയ്യേറ്റം നീക്കം ചെയ്യണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ഉത്തരവ് എന്തുകൊണ്ട് നൽകരുതെന്ന് അത്തരം അറിയിപ്പിൽ വ്യക്തമാക്കിയ തീയതിക്ക് മുമ്പ് കാരണം കാണിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അത്തരം അറിയിപ്പിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് ബന്ധപ്പെട്ട മുത്തവാലിക്ക് അയയ്ക്കുകയും വേണം.

(2) നിർദേശിച്ച രീതിയിൽ 1 ആം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന നോട്ടീസ് നൽകേണ്ടതാണ്.

(3) അറിയിപ്പിൽ വ്യക്തമാക്കിയ കാലയളവിൽ ലഭിച്ച എതിർപ്പുകൾ പരിഗണിച്ചതിനുശേഷം, നിർദ്ദിഷ്ട രീതിയിൽ അന്വേഷണം നടത്തിയ ശേഷം, ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർക്ക് സംശയാസ്പദമായ സ്വത്ത് വഖഫ് സ്വത്താണെന്നും അത്തരം ഏതെങ്കിലും വഖഫ് സ്വത്തിൽ കയ്യേറ്റം നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അത്തരം കയ്യേറ്റം നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒഴിപ്പിക്കൽ ഉത്തരവ് ലഭിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹത്തിന് ട്രൈബ്യൂണലിന് അപേക്ഷ നൽകാനും കൈയേറ്റം ചെയ്ത ഭൂമി, കെട്ടിടം, സ്ഥലം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് സ്വത്ത് എന്നിവ വഖഫിന്റെ മുത്താവല്ലിക്ക് കൈമാറാനും കഴിയും.

(4) ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസറിൽ നിന്ന് അത്തരം അപേക്ഷ ലഭിച്ചതിനുശേഷം, കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് , വഖഫ് സ്വത്ത് അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം കൈവശമുള്ള എല്ലാ വ്യക്തികളും ഒഴിയണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ച് ട്രിബ്യൂണലിന് ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നാവുന്നതും ഉത്തരവിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് പുറം വാതിലിലോ വഖഫ് സ്വത്തിന്റെ മറ്റേതെങ്കിലും ശ്രദ്ധേയമായ ഭാഗത്തോ പതിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ, ട്രിബ്യൂണലിന് കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കലിനായി അപേക്ഷ നൽകിയ വ്യക്തിയെ കേൾക്കാൻ അവസരം നൽകാം.

(5) (2) ആം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം ഉത്തരവ് പതിപ്പിച്ച തീയതി മുതൽ നാൽപ്പത്തിയഞ്ച് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഉത്തരവ് പാലിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയോ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർക്കോ ഇതിനായി അദ്ദേഹം കൃത്യമായി അധികാരപ്പെടുത്തിയ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കോ വഖഫ് സ്വത്തിൽ നിന്ന് ആ വ്യക്തിയെ ഒഴിപ്പിച്ച് കൈവശപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

7. 2013-ലെ വഖഫ് നിയമത്തിലെ ഭേദഗതി, 1 (2) ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം ["കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഔദ്യോഗിക ദർഘാസിൽ വിജ്ഞാപനം വഴി നിശ്ചയിക്കുന്ന തീയതിയിൽ ഇത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരും"] 01.11.2013 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ആ തീയതിയിൽ അപ്പീൽവാദികളെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആരംഭിച്ച സിവിൽ നടപടികൾ നിലനിൽക്കുകയായിരുന്നു. അതേസമയം, അപ്പീൽവാദികൾ കൈയേറ്റക്കാരാണെന്നും അവർക്കെതിരെ 52 എ വകുപ്പ് പ്രകാരം വിചാരണ ചെയ്യണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് കോഴിക്കോട് ജൂഡീഷ്യൽ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് (ജെ. എം. എഫ്. സി) കോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ പരാതി[7] ബോധിപ്പിച്ചു. ഇന്റെർപ്ലീഡർ വ്യവഹാരമായ സി.എസ് 147/2001 ൽ ജില്ലാ ജഡ്ജിയുടെ ഉത്തരവിന് അനുസൃതമായി വാടക നൽകുന്നത് തുടരുകയാണെന്ന് അപ്പീൽവാദികൾ ആരോപിച്ചു. പ്രകാരമാണ് അപ്പീൽ നൽകിയത്. തങ്ങളെ "കയ്യേറ്റക്കാരായി" കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും സിവിൽ നടപടികളിൽ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ആവശ്യപ്പെട്ട നിയമപരമായ താമസക്കാരാണെന്നും ആ

7 08.05.2013 തീയതിലെ എസ് ടി നമ്പർ 369/2015

നടപടികൾ റദ്ദാക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് കേരള ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽവാദികൾ സിആർപിസി 482 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു ഹർജി ബോധിപ്പിച്ചു. അപവദിക്കപ്പെട്ട ഉത്തരവിലൂടെ ഹൈക്കോടതി ഹർജി നിരസിച്ചു.

8. "കൈയേറ്റക്കാരൻ" എന്ന നിർവചനം വേർതിരിച്ചെടുക്കുകയും 52 എ വകുപ്പ് ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം ഹൈക്കോടതി, വിധിച്ചു:

4. ഈ പ്രത്യേക കേസിൽ ബോർഡ് വാടക കരാർ അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഹർജിക്കാർ നിയമത്തിലെ 3 (ഇഇ) വകുപ്പിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ 'കൈയേറ്റക്കാരൻ' ആയി മാറുന്നു. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ, 52 എ (1) വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം അതിന്റെ ഘടകങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ ആകർഷിക്കപ്പെടാം. നിയമത്തിലെ 52 എ (3) വകുപ്പ് അനുസരിച്ച്, ബോർഡോ സംസ്ഥാന സർക്കാർ അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഏതെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥനോ നൽകിയ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ ഈ വകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കോടതിയും നടപടിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ല. അതിനാൽ, ഇത് പോലീസിന്റെ അന്വേഷണം ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിഷയമല്ല. ബോർഡിന്റെയോ അതിനായി സംസ്ഥാന സർക്കാർ അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഏതെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയോ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ നടപടിയെടുക്കുവാൻ കഴിയൂ. ഇവിടെ, കേരള സംസ്ഥാന വഖഫ് ബോർഡിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് അതിന്റെ അംഗീകൃത ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് പരാതി നൽകിയിരിക്കുന്നത്. നിലവിൽ, ഹർജിക്കാർക്കെതിരായ പ്രോസിക്യൂഷൻ നടപടികൾ അകാലത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒന്നുമില്ല ".

9. ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥകൾ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നത് ക്രിമിനൽ നിയമശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വമാണെന്ന് മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. ആർ. ബസന്ത് വാദിച്ചു. പുതുതായി ചേർത്ത വ്യവസ്ഥ, 52 എ അതായത് "വഖഫ് സ്വത്തുക്കൾ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നത്" ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമാക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കേസിൽ, 1916 ൽ, അതായത് വഖഫ് നിയമവും ഭേദഗതിയും നടപ്പാക്കുന്നതിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതനുസരിച്ച്, പുതുതായി ചേർത്ത വ്യവസ്ഥ ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമല്ല.

10. മുൻകൂർ പാട്ടത്തിനും ക്രമീകരണങ്ങൾക്കും കീഴിൽ സ്വത്തുക്കൾ കൈവശമുള്ളവർ, അവ കാലഹരണപ്പെടുമ്പോൾ, "കയ്യേറ്റക്കാർ" ആയി കണക്കാക്കണമെന്ന് പാർലമെന്റ് ഒരിക്കലും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വാദിച്ചു. ഭേദഗതിയെ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒന്നായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന വസ്തുതയ്ക്ക് പുറമെ, ഒരു നൂറ്റാണ്ടായി കുടിയാന്മാരായി പരിസരം കൈവശപ്പെടുത്തുകയും അധിനിവേശം നടത്തുകയും ചെയ്തവർ 2013 ലെ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതോടെ കൈയേറ്റക്കാരായി മാറിയെന്ന് പ്രതികൾക്ക് സാധുവായി വാദിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. കയ്യേറ്റക്കാരെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വഖഫ് ബോർഡിനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ 54 ആം വകുപ്പ് ആണെന്നും അത് കുടിയൊഴിപ്പിക്കലിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുവെന്നും അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അപ്പീൽ വാദികൾക്കെതിരെ ഒരു നടപടിയും കൈകൊള്ളാതെ നേരിട്ട് കൈയേറ്റക്കാരായി കരുതുവാനും വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടാനും ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20 (1) നെ ആശ്രയിച്ച്, 52 എ വകുപ്പ് ബാധകമാണെങ്കിൽപ്പോലും അപ്പീൽ വാദികളുടെ പെരുമാറ്റം ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു. പ്രതിയുടെ നീക്കം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത് അനുച്ഛേദം 20 (1) പ്രകാരം അപ്പീൽ വാദികളുടെ അവകാശങ്ങൾ നേരിട്ട് ലംഘിക്കും.

11. 2013 ലെ വഖഫ് നിയമത്തിലെ ഭേദഗതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവനയെ ആശ്രയിച്ചാണ് പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. ഹാരിസ് ബീരാൻ പ്രതികരിച്ചത്. അനധികൃതമായി ഭൂമി കൈവശം വയ്ക്കുന്നതും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതും ക്രിമിനൽ കുറ്റമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന 52 എ വകുപ്പ് ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് പിന്നിലെ യുക്തിയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഊന്നൽ നൽകി. വ്യവസ്ഥയുടെ മുൻകാല പ്രാബല്യം സംബന്ധിച്ച അപ്പീൽവാദികളുടെ വാദത്തെ

സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ഇപ്പോഴും സ്വത്ത് കൈവശമുള്ളതിനാൽ, ഭേദഗതി അവർക്ക് ബാധകമാണെന്ന് കാണിക്കുവാൻ *സെക്യൂരിറ്റീസ് ആൻഡ് എക്സ്ചേഞ്ച് ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യ വേർസ്സ് അജയ് അഗർവാൾ* [8] *(ഇനിമുതൽ "അജയ് അഗർവാൾ"), മോഹൻ ലാൽ വേർസ്സ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ*[9] എന്നിവയെ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചു.

12. അന്യായപ്രവർത്തികൾക്കും അതിക്രമങ്ങൾക്കും 09.09.1978 ലെ നടപടിക്രമങ്ങൾ നമ്പർ 2/1976 ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ബോർഡ് നീക്കം ചെയ്ത അന്നത്തെ മാനേജിംഗ് ട്രസ്റ്റി കെ. വി. കുഞ്ഞഹമ്മദ് കോയ എന്നിവരാണ് ബോർഡിൻറെ മുൻകൂർ അനുമതി വാങ്ങാതെ 15.09.1973 ന് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് സ്ഥലം 11 മാസത്തേക്ക് പാട്ടത്തിന് നൽകിയെന്ന് പ്രതികൾ വാദിച്ചു. പ്രതികൾ കഴിഞ്ഞ 40 വർഷത്തിലേറെയായി വഖഫ് കെട്ടിടത്തിൽ തുടരാൻ അവകാശമില്ലാതെ "നോർമൻ പ്രിന്റിംഗ് ബ്യൂറോ" എന്ന ബിസിനസ് സ്ഥാപനം നടത്തിവരികയാണ്. 1995 ലെ വഖഫ് നിയമത്തിലെ 56 ആം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച്, ബോർഡിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതി നേടാതെ കെട്ടിടം പാട്ടത്തിന് നൽകാൻ മുത്താവല്ലി/വഖഫിന്റെ മാനേജിംഗ് ട്രസ്റ്റിക്ക് അധികാരമില്ല.

13. സി ആർ പി സി 472 ആം വകുപ്പ് കണക്കിലെടുത്ത്, അപ്പീൽവാദികളുടെ തുടർച്ചയായ കൈവശം ഒരു തുടർച്ചയായ കുറ്റമാണെന്ന് അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു. മുമ്പത്തെ കൈവശം പരിഗണിക്കാതെ, 2013 ലെ ഭേദഗതി പ്രകാരം ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥ നിയമത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദികളുടെ പെരുമാറ്റം ക്രിമിനൽ വ്യവഹാരത്തിന്റെ അപകടസാധ്യതയ്ക്ക് വിധേയമായി. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ അനുച്ഛേദം 20 (1) നെ ആശ്രയിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്.

III

14. 1995 ലെ വഖഫ് നിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിൻറെ മുന്നോടിയായിരുന്ന 1954 ലെ വഖഫ് നിയമം. ഈ കോടതി 1995 ലെ നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതി *രമേഷ് ഗോവിന്ദ്രം (പരേതനായ) അനന്തരാവകാശികൾ മുഖേന വേർസ്സ് സുഗ്ര ഹമയൂൺ മിർസ വഖഫ്*[10] എന്നതിൽ വിശദീകരിച്ചു.

"വഖഫുകളും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും ദീർഘകാലമായി 1954 ലെ വഖഫ് നിയമപ്രകാരമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു പുതിയ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ആവശ്യകത അനുഭവപ്പെട്ടത് ഈ മുൻ നിയമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് വഖഫ് ബോർഡുകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ, വ്യക്തിഗത വഖഫുകളുടെ മേൽനോട്ടത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനുമുള്ള അവരുടെ അധികാരത്തിൽ, ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട കുറവുകൾ മൂലമാണ്. 1954 ലെ നിയമത്തിൽ ആവർത്തിച്ചുള്ള ഭേദഗതികൾ, പരിഗണനയ്ക്ക് വരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഫലപ്രദമായ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, വഖഫുകളുടെയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതോ അല്ലെങ്കിൽ ആകസ്മികമായ കാര്യങ്ങളുടെയും മികച്ച ഭരണത്തിനായി 1995 ലെ വഖഫ് നിയമത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ പാർലമെന്റിന് സമഗ്രമായ ഒരു നിയമനിർമ്മാണം കൊണ്ടുവരേണ്ടിവന്നു.

1995 ലെ നിയമത്തിലെ ഒന്നാം അധ്യായം ഈ നിയമത്തിന്റെ നിർവചനങ്ങൾ, ശീർഷകം, വ്യാപ്തി, ആരംഭം, പ്രയോഗം തുടങ്ങിയ പ്രാഥമിക കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. വഖഫുകളുടെ പ്രാഥമിക സർവേ, വഖഫുകളുടെ പട്ടിക പ്രസിദ്ധീകരിക്കൽ, വഖഫുകളെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കങ്ങൾ, അത്തരം തർക്കങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ

---

8 (2010) 3 എസ്സിആർ 70.

9 (2015) 6 എസ്സിസി 222

10 2010 (10) എസ്സിആർ 945.

അധികാരങ്ങൾ എന്നിവ രണ്ടാം അധ്യായം നൽകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ അധ്യായം കേന്ദ്ര വഖഫ് കൌൺസിലിനെക്കുറിച്ചും നാലാം അധ്യായം ബോർഡുകളുടെ സ്ഥാപനത്തെയും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അഞ്ചാം അധ്യായം, ആറാം അധ്യായം, ഏഴാം അധ്യായം എന്നിവ വഖഫുകളുടെ രജിസ്ട്രേഷനും അതിന്റെ അക്കൌണ്ടുകളുടെ പരിപാലനവും വഖഫ് ബോർഡിന്റെ ധനകാര്യവും നിയന്ത്രിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള തർക്കവുമായി കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ള ബന്ധമുള്ളതായ എട്ടാം അധ്യായം, ജുഡീഷ്യൽ നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്, കൂടാതെ ട്രിബ്യൂണലുകൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനും അവയിലൂടെ തർക്കങ്ങൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിനും സിവിൽ കോടതികളുടെ അധികാരപരിധി ഒഴിവാക്കുന്നതിനും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വഖഫുകളുടെ മറ്റേതര പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കാൻ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന് അധികാരം നൽകുകയും ബോർഡുകൾ സ്ഥാപിക്കുക, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പുറമെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന വിവിധ അധ്യായമാണ് ഒൻപതാം അധ്യായം."

15. തങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായ അധിനിവേശവും തങ്ങളെ കൈവശാവകാശത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാനുള്ള പ്രതികളുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള എന്നാൽ പരാജയപ്പെട്ട ശ്രമങ്ങളും പരിസരത്ത് തുടരുന്നത് നിയമാനുസൃതമല്ലാതാക്കുന്നില്ല എന്നും 2013 ലെ ഭേദഗതി മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം അത് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20 (1) പ്രകാരം അവരുടെ അവകാശത്തെ ലംഘിക്കുമെന്നും അപ്പീൽവാദികൾ വാദിക്കുന്നു. ഇത് മുൻകാല നിയമത്തിന്റെ ഉദാഹരണമല്ലെന്നും എന്നാൽ (ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിന് ശേഷം പരിസരം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നത് തുടരുന്നത്) തുടർച്ചയായ കുറ്റകൃത്യത്തിന് തുല്യമാണെന്നും എതുകക്ഷികൾ വാദിക്കുന്നു. അനുച്ഛേദം 20 (1) ന്റെ ലംഘനമല്ലെന്ന് സമർത്ഥിക്കുവാൻ അവർ 2013 ലെ ഭേദഗതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവനയെയും അജയ് അഗർവാളിലെ (മുകളിൽ) അനുപാതത്തെയും ആശ്രയിക്കുന്നു. ഭേദഗതിയുടെ (2013 ലെ) ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും പ്രസ്താവന ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

"1995 ലെ വഖഫ് നിയമം [1984 ലെ വഖഫ് (ഭേദഗതി) നിയമം റദ്ദാക്കുകയും പകരം വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു] 1996 ജനുവരി ഒന്നാം തീയതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. ഔഖഫിന്റെ മെച്ചപ്പെട്ട ഭരണത്തിനും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതോ ആകസ്മികമോ ആയ കാര്യങ്ങൾക്കും ഈ നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വർഷങ്ങളിൽ, ഔഖഫിന്റെ ഭരണം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഈ നിയമം വേണ്ടത്ര ഫലപ്രദമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന വ്യാപകമായ വികാരം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ഉന്നതതല സമിതി (സച്ചാർ കമ്മിറ്റി എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു) 2006 നവംബർ 17 ന് പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയം പരിഗണിക്കുകയും സ്ത്രീകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം, കേന്ദ്ര വഖഫ് കൌൺസിലിന്റെയും സംസ്ഥാന വഖഫ് ബോർഡുകളുടെയും ഘടന അവലോകനം, വഖഫ് സ്വത്തുക്കളുടെ കയ്യേറ്റത്തെ ചെറുക്കുന്നതിനുള്ള കർശനവും കൂടുതൽ ഫലപ്രദവുമായ സമീപനം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമത്തിൽ ചില ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉദ്ദേശിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കായി വിലപ്പെട്ട വഖഫ് സ്വത്തുക്കളുടെ ശരിയായ വിനിയോഗം സുഗമമാക്കുന്നതിന് ഒരു ദേശീയ വഖഫ് വികസന കോർപ്പറേഷനും സംസ്ഥാന വഖഫ് വികസന കോർപ്പറേഷനുകളും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത സമിതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. സംസ്ഥാന വഖഫ് ബോർഡുകൾ ഫലപ്രദമാകുന്നതിനും വഖഫ് സ്വത്തുക്കളുടെ കയ്യേറ്റങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുന്നത് ശരിയായി കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അധികാരം നൽകുന്നതിനും നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്ന് സമിതി ശുപാർശ ചെയ്തു. വഖഫ് സ്വത്തുക്കൾക്കായി മാത്രം വഖഫ് ട്രൈബ്യൂണലിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി ഒരു മുഴുവൻ സമയ പ്രധാന ചുമതല വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കുന്നതിനായി നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യാനും ഇത് ശുപാർശ ചെയ്തു. വഖഫ് സ്വത്തുക്കളുടെ സമയബന്ധിത സർവേ, കയ്യേറ്റങ്ങൾ തടയൽ, നീക്കം ചെയ്യൽ, കേന്ദ്ര വഖഫ് കൌൺസിലിനെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദവും അർത്ഥവത്തായതുമായ

Citation No. [2023] 4 എസ് സി ആർ 547

സ്ഥാപനമാക്കുക, വഖഫ് സ്വത്തുക്കളുടെ വികസനത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിപുലമായ ഭേദഗതികൾക്കായി 2008 മാർച്ച് 4 ന് രാജ്യസഭയിൽ സമർപ്പിച്ച മൂന്നാം റിപ്പോർട്ടിൽ വഖഫ് സംബന്ധിച്ച സംയുക്ത പാർലമെന്ററി സമിതി ശുപാർശകൾ നൽകി. 2008 ഒക്ടോബർ 23 ന് രാജ്യസഭയിൽ സമർപ്പിച്ച ഒൻപതാം റിപ്പോർട്ടിൽ സംയുക്ത പാർലമെന്ററി സമിതി ചില വിഷയങ്ങൾ പുനഃപരിശോധിച്ചു. വഖഫ് സംബന്ധിച്ച സംയുക്ത പാർലമെന്ററി സമിതിയുടെ ശുപാർശകൾ സെൻട്രൽ വഖഫ് കൌൺസിൽ പരിഗണിച്ചു. അഖിലേന്ത്യാ മുസ്ലിം പേഴ്സണൽ ലോ ബോർഡ്, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ പ്രതിനിധികൾ, സംസ്ഥാന വഖഫ് ബോർഡുകളുടെ ചെയർമാൻമാർ, ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർമാർ എന്നിവരുമായി കൂടിയാലോചിച്ച് വിവിധ വിഷയങ്ങളും നിയമത്തിലെ ഭേദഗതികളുടെ ആവശ്യകതയും പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്.":

16. അജയ് അഗർവാളിൽ (മുകളിൽ) സങ്കടകക്ഷി ഒരു കുറ്റവും ചെയ്തതായി വിധിച്ചില്ല . ഒരു ശിക്ഷയ്ക്കും അദ്ദേഹം വിധേയനായിരുന്നില്ല. അഞ്ച് വർഷത്തേക്ക് സെക്യൂരിറ്റീസ് മാർക്കറ്റിനെ സമീപിക്കുന്നതിന് ഏതെങ്കിലും കോർപ്പറേറ്റ് സ്ഥാപനവുമായി സഹകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഒരു ഉത്തരവ് മൂലം അദ്ദേഹത്തെ വിലക്കുകയും , അഞ്ച് വർഷത്തേക്ക് സെക്യൂരിറ്റികൾ വാങ്ങുന്നതിനോ വിൽക്കുന്നതിനോ ഇടപാട് നടത്തുന്നതിനോ അദ്ദേഹത്തെ നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 1897 ലെ ജനറൽ ക്ലോസ് നിയമം (അതായത് തൽക്കാലം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്താൽ ശിക്ഷിക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി അല്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷ) പ്രകാരമുള്ള "കുറ്റകൃത്യം" എന്ന നിർവചനത്തെ കോടതി ആശ്രയിച്ചു. ഈ നിർവചനം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അഞ്ച് വർഷത്തേക്ക് സെക്യൂരിറ്റികൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നുള്ള പരിമിതമായ സസ്പെൻഷൻ ഒരു "കുറ്റകൃത്യത്തിന്" തുല്യമല്ല. സി ആർ പി സി യിലെ 2 (എൻ) വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ നിർവചനത്തെയും കോടതി ആശ്രയിച്ചു.

"2(എൻ) 'കുറ്റകൃത്യം' എന്നാൽ തൽക്കാലം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമം വഴി ശിക്ഷിക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി അല്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, കൂടാതെ 1871 ലെ കന്നുകാലി അതിക്രമ നിയമത്തിലെ 20 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം പരാതി നൽകാവുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ഉൾപ്പെടുന്നു."

17. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ, 52 എ വകുപ്പ് ഒരു ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥയാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല; കുറ്റങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ, രണ്ട് വർഷം വരെ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യത നേരിടുന്നു; മറ്റൊന്നും വിരോധമായി സി ആർ പി സി യിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യം പോലീസിന് നേരിട്ട് കോടതി തടങ്കൽ ഉത്തരവില്ലാതെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാവുന്നതും ജാമ്യമില്ലാ കുറ്റവുമാണ്.[വകുപ്പ് 52 എ (2)].

18. ചെയ്തപ്പോൾ കുറ്റകൃത്യമല്ലാത്ത പെരുമാറ്റത്തെ പിന്നീട് ഒരു നിയമനിർമ്മാണം വഴി മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ അങ്ങനെയൊന്നായി സൃഷ്ടിച്ച് ആരെയെങ്കിലും ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് എതിരെയുള്ള നിരോധനം നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിൽ ഒരു മൗലികാവകാശമായി [അനുച്ഛേദം 20(1)][11] നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നു. ഈ കോടതിയുടെ ഒരു ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച്,

11 അനുച്ഛേദം 20(1) താഴെ പ്രകാരം വായിക്കുന്നു :

ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി ചുമത്തപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തി അത് ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഒരു നിയമത്തിന്റെ ലംഘനമല്ലാതെ ഒരു കുറ്റത്തിനും ആരെയും ശിക്ഷിക്കാനോ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്ത സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിയമപ്രകാരം ചുമത്തിയേക്കാവുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധേയനാക്കാനോ പാടില്ല.

Citation No. [2023] 4 എസ് സി ആർ 547

റാവു ശിവ് ബഹാദൂർ സിംഗ് വേർസ്സ് വിന്ധ്യ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം [12]എന്ന കേസിൽ അനുച്ഛേദം 20 (1) ന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിശദീകരിച്ചിരുന്നു.

"വസ്തുതക്ക് ശേഷം വരുന്ന നിയമങ്ങൾക്ക് കീഴിലുള്ള ശിക്ഷാവിധികളും ശിക്ഷകളും നിരോധിക്കുന്നതിനാണ് ഈ അനുച്ഛേദം അതിന്റെ വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ നടപ്പിലാക്കിയത്. അത്തരം നിരോധനത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ തത്വം ഫിലിപ്സ് വി. ഐർ [(1870) 6 കയ്യ ബി ഡി 1,23,25] എന്ന അറിയപ്പെടുന്ന കേസിൽ ജസ്റ്റിസ് വില്ലസിന്റെ വളരെ ശ്രെഷ്ടമായ വിധിയിലും കൂടാതെ അമേരിക്കൻ സുപ്രീം കോർട്ട് കാൽഡർ വേർസ്സ് ബുൾ [3 ഡാളസ് 386:1 എൽ എഡ് 648,649] എന്നീ കേസിലും വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിയമാനന്തരമായ കാര്യങ്ങൾ അസാധുവാക്കുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിയമങ്ങളാണ് വസ്തുതക്ക് ശേഷം വരുന്ന നിയമങ്ങൾ എന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് കേസിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നു. മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അത്തരം വസ്തുതക്ക് ശേഷം വരുന്ന നിയമങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം അസമത്വവും അനീതിയും ഉള്ളവയാണെന്ന തത്വത്തിന്റെ പരമപ്രധാനമായ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു സംശയവുമില്ല ".

19. അതേ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ഈ കോടതി *ടി. ബരായ് വേർസ്സ് ഹെൻറി അഹ് ഹോ*[13] ൽ ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"22. അനുച്ഛേദം 20 (1) പ്രകാരം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ക്രിമിനൽ നിയമനിർമ്മാണം മാത്രമാണ്. കുറ്റകൃത്യമായി ചുമത്തപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഒരു നിയമത്തിന്റെ ലംഘനമല്ലാതെ ഒരു കുറ്റത്തിനും ഒരു വ്യക്തിയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളതല്ല, അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിയമപ്രകാരം ചുമത്തിയേക്കാവുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധേയനാക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്നാണ് അനുച്ഛേദം 20(1) ലുള്ള നിരോധനം . കേന്ദ്ര ഭേദഗതി നിയമം പുതിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയോ ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അത്തരം വസ്തുതക്ക് ശേഷം വരുന്ന നിയമപ്രകാരം ഒരു വ്യക്തിയെയും ശിക്ഷിക്കാനോ ഭേദഗതി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വർദ്ധിച്ച ശിക്ഷ ബാധകമാക്കാനോ കഴിയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ കേന്ദ്ര ഭേദഗതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 16 (1) (എ) പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ ഒരു കുറ്റത്തിനുള്ള ശിക്ഷ കുറയ്ക്കുന്നതിനാൽ, പ്രതിക്ക് അത്തരം കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയുടെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാതിരിക്കാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല. നിയമത്തിന്റെ കാഠിന്യം ലഘൂകരിക്കുന്നതിന് അത്തരം വസ്തുതക്ക് ശേഷം വരുന്ന നിയമം പോലും പ്രയോഗിക്കണമെന്ന് പ്രയോജനകരമായ നിർമ്മാണ നിയമം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഈ തത്വം യുക്തിസഹമായ കാരണത്തിലും സാമാന്യബുദ്ധിയിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. ക്രെയ്സ് ഓൺ സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ട് ലോ, 7-ാം പതിപ്പ്, പി പി 388-89 ൽ നിന്നുള്ള ഇനിപ്പറയുന്ന ഭാഗത്തിൽ ഇതിന് പിന്തുണ ലഭിക്കുന്നു. :

ഒരു മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ചട്ടം ഒരു വസ്തുതക്ക് ശേഷം നിലവിൽ വരുന്ന നിയമത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. കാൽഡർ വേർസ്സ് ബുൾ [കാൽഡർ വേർസ്സ് ബുൾ, 1 എൽ എഡ് 648:3 യുഎസ് 386 (1798)] എന്ന അമേരിക്കൻ കേസിൽ ചേസ്, ജെ. പറഞ്ഞു, "വസ്തുതക്ക് ശേഷം നിലവിൽ വരുന്ന എല്ലാ നിയമങ്ങളും... "

മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ളതായിരിക്കണം, എന്നാൽ എല്ലാ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിയമങ്ങളും വസ്തുതക്ക് ശേഷം നിലവിൽ വരുന്ന നിയമമല്ല. നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾക്ക് സമ്മതത്തോടെ നിക്ഷിപ്തമായ അവകാശങ്ങൾ

---

12 1953 എസ് സി ആർ 1188@1198

13 [1983] 1 എസ് സി ആർ 905

Citation No. [2023] 4 എസ് സി ആർ 547

കവർന്നെടുക്കുകയോ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന ഓരോ നിയമവും മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ളതും പൊതുവെ അന്യായവും അടിച്ചമർത്തുന്നതുമായിരിക്കാം; ഒരു നിയമത്തിന് മുൻകാല നിരീക്ഷണം പാടില്ല എന്നത് ഒരു നല്ല പൊതു നിയമമാണ്, എന്നാൽ നിയമങ്ങൾ ന്യായമായും സമൂഹത്തിന്റെയും വ്യക്തികളുടെയും നേട്ടത്തിനായി അവയുടെ തുടക്കത്തിന് മുമ്പുള്ള ഒരു കാലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ: മറവി അല്ലെങ്കിൽ മാപ്പിനുള്ള ചട്ടങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ. അവ തീർച്ചയായും മുൻകാല പ്രാബല്യമുള്ളതും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്ത വസ്തുതകളെ സംബന്ധിച്ചതും അതിനുശേഷമുള്ളതുമാണ്. എന്നാൽ ക്രിമിനൽ നിയമത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്ന നിരോധനത്തിനുള്ളിലെ ഒരു നിയമത്തെയും ഞാൻ മുൻകാല പ്രാബല്യത്തിൽ കണക്കാക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് കുറ്റകൃത്യം സൃഷ്ടിക്കുകയോ വഷളാക്കുകയോ ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയോ ശിക്ഷാവിധിക്ക് വേണ്ടി തെളിവുകളുടെ നിയമങ്ങൾ മാറ്റുകയോ ചെയ്യുന്നവ മാത്രം.... നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രവൃത്തി നിയമാനുസൃതമാക്കുന്നതും അപരാധമല്ലാത്ത ഒരു നടപടിയെ കുറ്റകരമാക്കി അതിനെ കുറ്റകൃത്യമാക്കി ശിക്ഷിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വലിയ പ്രകടമായ വ്യത്യാസമുണ്ട് ". (എൽ. എഡ്. പേജ് 650) ""

20. 1947 ലെ ബോംബെ റെന്റ്സ് ഹോട്ടൽ ആൻഡ് ലോഡിംഗ് ഹൌസ് റേറ്റ്സ് കൺട്രോൾ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 24 (1) (4) പ്രകാരം നടപടികൾ നേരിടുവാൻ മാത്രം ഒരു ഭൂവുടമ തന്റെ വാടകക്കാരന് നൽകിയ സൌകര്യങ്ങൾ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് *കനയ്യലാൽ ചന്ദുലാൽ മോണിം വേർസ്സ് ഇന്ദുമതി ടി. പൊട്ടാർ, മുതൽപേർ*[14] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിക്ക് തീരുമാനിക്കേണ്ടി വന്നു. വ്യവസ്ഥ ഇപ്രകാരമാണ്

"24(1) സ്വന്തമായോ തനിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി വഴിയോ ഒരു ഭൂവുടമസ്ഥനും ന്യായമായതോ മതിയായതോ ആയ കാരണമില്ലാതെ വാടകക്കാരൻ അനുഭവിക്കുന്ന വാടകക്ക് നൽകിയ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും അവശ്യ വിതരണമോ സേവനമോ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയോ തടഞ്ഞുവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യരുത്."

25 (4) വകുപ്പ് പ്രകാരം മൂന്ന് മാസം വരെ തടവോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും കൂടിയ ശിക്ഷ ലഭിക്കും. താൻ ഉടമസ്ഥനാകുന്നതിന് മുമ്പുള്ള മുൻഗാമിയുടെ വീഴ്ച കാരണമാണ് പരിസരത്തേക്ക് ജലവിതരണം വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭൂവുടമ നടപടിയെ എതിർത്തു. ഇത് നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും അദ്ദേഹം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1953-ലെ ഒരു ഭേദഗതിയിലൂടെ, സാധനങ്ങൾ തടഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നത് പ്രവൃത്തികളിലൂടെയോ ഉപേക്ഷകളിലൂടെയോ ആകാമെന്ന് പറയുന്ന ഒരു വിശദീകരണം ചേർത്തു. നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിന് ശേഷം നിലവിൽ (സൌകര്യം നൽകാനുള്ള) ബാധ്യത അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതായി ഈ കോടതി 24 ആം വകുപ്പിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

"ഈ അവശ്യസാധനങ്ങൾ ഭൂതകാലത്തേതെങ്കിലും, എത്ര വിദൂരമായാലും, വാടകക്കാരന് "ആസ്വദിക്കാമായിരുന്നോ" അതോ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും "ആസ്വദിക്കാമായിരുന്നോ? ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒന്നാം എതുകക്ഷി സാരമായ എല്ലാ സമയത്തും വാടകക്കാരനായിരുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങൾ അനുമാനിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചില സമയങ്ങളിൽ വാടകക്കാരന്റെ ഉപയോഗത്തിനായി പ്രത്യേക അവശ്യസാധനങ്ങൾ ലഭ്യമായിരിക്കണമെന്ന് ഈ വകുപ്പ് നിർബന്ധമാക്കുന്നു. മറുവശത്ത്, വിദൂര ഭൂതകാലത്തിൽ, അതായത് നിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, വിതരണം ആസ്വദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് വകുപ്പ് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, ഭൂവുടമയുടെ പ്രവൃത്തി, അത് ചെയ്തപ്പോൾ, ശിക്ഷാർഹമായിരിക്കില്ല; എന്നാൽ അതേ പ്രവൃത്തി നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ ശിക്ഷാർഹമാകും. ആ അർത്ഥത്തിൽ, അത് വസ്തുതക്ക് മുമ്പ് വരുന്ന നിയമനിർമ്മാണത്തിന് തുല്യമായിരിക്കുന്നതും

14 [1958] 1 എസ് സി ആർ 1394

ആയത് കൊണ്ട് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20 (1) ന്റെ നിരോധനത്തിന് വിധേയമായ ഒരു ഉദ്ദേശ്യം നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നു-എന്ന വാദം ഞങ്ങൾക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല."

21. 1954 ലെ വഖഫ് നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ (കൃത്യമായ തീയതി വ്യക്തമല്ലെങ്കിലും തർക്കവിഷയമാകാമെങ്കിലും) വഖഫ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ അപ്പീൽവാദി കൈവശം വന്നുവെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു ഇൻറർപ്ലീഡർ വ്യവഹാരത്തിൽ, വ്യവഹാരത്തിലെ മൂന്നാം പ്രതിക്ക് വാടക നൽകാൻ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന സമയത്ത് പരിസരം അവരുടെ കൈവശത്തിലായിരുന്നു; വാസ്തവത്തിൽ, അവരെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ഒരു നടപടിക്രമം ഭേദഗതിയ്ക്ക് മുമ്പ് പരാജയപ്പെട്ടു. അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിന് ശേഷം മറ്റൊന്ന് ആരംഭിക്കുകയും അത് നിലവിലിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, അവരുടെ വാടക അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം, ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം അവർ "കയ്യേറ്റക്കാർ" ആയി മാറിയെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ?

22. മുൻകാലങ്ങളിൽ പാട്ടക്കരാറുകളുടെയോ മറ്റ് ക്രമീകരണങ്ങളുടെയോ കാലാവധി കാലഹരണപ്പെടൽ അല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ സാധുവായ അവസാനിപ്പിക്കാൻ മൂലം , അത്തരം പാട്ടക്കാർ "കയ്യേറ്റക്കാർ" ആയിത്തീരുമെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല - ഉടമസ്ഥാവകാശം തർക്കത്തിലായ മുൻകാല കുടിയാന്മാരും കോടതിയിൽ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ നടപടികൾ നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ അവർക്ക് 3 (ഇ ഇ) ആം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള വിവരണം യോജിക്കുന്നില്ല - അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ വളരെ ഞെട്ടിക്കുന്നതാകും;റദ്ദാക്കലിന്റെ (ഉദാഹരണത്തിന്, പാട്ടത്തിന്റെ) സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള വിധിനിർണ്ണയത്തിന് മുമ്പുതന്നെ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന കുടിയാന്മാരെ വ്യവഹാരത്തിന് വിധേയരാക്കും.മുൻകാലങ്ങളിൽ അതായത്, 2013 ലെ ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ് ആരംഭിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് "തുടർച്ചയായ കുറ്റകൃത്യം" അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഒരു പദം (സി ആർ പി സി 472 ആം വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു) ആകർഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പദപ്രയോഗം ഇല്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഈ കോടതി അനുച്ഛേദം 20 (1) പ്രകാരം അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ നേരിട്ട് നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നത് പോലെയിരിക്കും-ഇത് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു അനന്തരഫലമാണ്. ആ വ്യവസ്ഥയുടെ ലളിതമായ വാചകം അത്തരമൊരു വ്യാഖ്യാനത്തെ വിലക്കുന്നതും മുൻകാല പ്രവൃത്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനായി ഒരു ശിക്ഷാ നിയമത്തിന് പ്രാബല്യം നൽകുന്നത് നിയമത്തിൽ നിരോധിച്ച നടപടിയാണെന്ന് അതിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രമാണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതുമാണ്. അതിനാൽ, 52 എ വകുപ്പിന്റെ പ്രാരംഭ വാക്യമായ "ആരെങ്കിലും അന്യവൽക്കരിക്കുകയോ വാങ്ങുകയോ കൈവശപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നു" എന്ന പ്രയോഗം, മുൻകാലങ്ങളിൽ കൈവശപ്പെടുത്തിയവ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതായി വായിക്കാനോ വ്യാഖ്യാനിക്കാനോ കഴിയില്ല കാരണമിത് വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കിയപ്പോൾ തുടർന്നുള്ള കൈവശമായി. അതിനാൽ, പണ്ട് വഖഫ് വഹകളുടെ പാട്ടം കാലഹരണപ്പെട്ടതും 2013 ലെ ഭേദഗതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന സമയത്ത് വാടകക്കാരനോ പാട്ടക്കാരനോ ഭൌതികമായി കൈവശമുള്ളതും കുടിയൊഴിപ്പിക്കലിനായി സിവിൽ നടപടികൾ നേരിടുന്ന കേസുകളെ 52 എ ആം വകുപ്പിന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയില്ല.

23. കേരളാ ഹൈക്കോടതി 27.10.2020 തീയതിയിലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഒരു പുനരവലോകന ഹർജി അനുവദിച്ച് വാടകക്കാരനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നത് റദ്ധാക്കി എതുകക്ഷിയുടെ സി. ഇ. ഒ. യുടെ ഉത്തരവ്[15] റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തത് രേഖപ്പെടുത്തിയ കാര്യമാണ്. വാടകക്കാരൻ കൈയേറ്റക്കാരനാണെന്ന കണ്ടെത്തൽ ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി. മുഴുവൻ വിഷയവും പുതിയ പരിഗണനയ്ക്കായി ഇനിപ്പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളോടെ വഖഫ് ട്രൈബ്യൂണലിന് അയച്ചു:

15 സി ആർ പി (വഖഫ്) നമ്പർ 150/2016

Citation No. [2023] 4 എസ് സി ആർ 547

"മാമു ഹാജി സൃഷ്ടിച്ച സ്ഥാപനം ഒരു വഖഫ് ആണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, മാനേജ്മെന്റിലുള്ള വ്യക്തിക്ക് വാടക അവസാനിപ്പിക്കാൻ അധികാരമുണ്ടാകും, കൂടാതെ ഒരു വാടകക്കാരനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനായി വഖഫ് നിയമപ്രകാരം നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്. ഇരു കക്ഷികളുടെയും തർക്കങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രശ്നങ്ങൾ ഒ.എസ് 22/2012 ൽ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്."

24. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ച കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അപവദിക്കപ്പെട്ട വിധി നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല; അത് ഇതിനാൽ റദ്ധാക്കുന്നു. ചെലവുകളുടെ ഉത്തരവ് ഇല്ലാതെ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുന്നു .

ദിവ്യ പാണ്ഡെ

(സഹായിച്ചത് : ശ്രുപൻഷി വിരങ് , എൽ സി ആർ എ) അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു